

**Натисніть тут, щоб
купити книгу на сайті
або замовляйте за телефоном:
(0352) 51-97-97, (067) 350-18-70,
(066) 727-17-62**

ПАРОВОЗИК ЧАХ

Одного разу в Льониковій дитячій кімнаті з'явилася залізниця. Все в ній було, як справжнє: і станція з пероном, і переїзд, біля якого стояв семафор. Червоний вогник семафора попереджував:

— Сій! Дорога закрита.

Зате, коли засвічувалося зелене світло, можна було їхати далі. За переїздом починався ліс із пухнастих пластмасових ялинок. У лісі плинула річка, через яку перекинувся горбатий місток.

ЗНОВУ ВДОМА

Чах розплющив очі й побачив, що він перебуває в дитячій кімнаті. Поряд, у кошику, згорнувшись калачиком, спав рудий кіт Яшко. Він ще не повернувся із казкової подорожі.

У цей час до дитячої кімнати завітала Льоникова мама. Вона підійшла до ліжечка й сказала:

— Льонику, прокидайся! Пора вставати.

— Не хочу! — крізь сон вередував Льоник.

«Напевно, він теж потрапив до казки й тепер хоче дивитись, чим усе закінчиться, щоб не пропустити найцікавішого», — зрозумів Чах.

Тепер паровозик знав, що лягати спати дуже цікаво, якщо вмієш правильно заплющувати очі.

Після сніданку Льоник почав гратися зі своїм улюбленим паровозиком. Чах проїжджав побіля семафора, лісом і через місток, та сьогодні йому все здавалося іншим. Паровозик хотів розповісти про свою казкову подорож Льоникові, та замість цього лишень голосно прогук: «Ту-ту!» А потім зникло зачаквав: «Чах-чах-чах!» Адже він був ще маленький і вмів розмовляти тільки уві сні.

